

Dne 3. 3. 2000 zemřel po dlouhé nemoci ve věku 63 let Prof. Ing. Jiří Bradáč, DrSc., profesor Fakulty stavební Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava.

Profesor Bradáč se narodil 28. 5. 1936 v Plzni v rodině bankovního úředníka. Vystudoval stavební průmyslovou školu v Ostravě a v Opavě. Vysokoškolská studia ukončil na Fakultě inženýrského stavitelství VUT Brno v roce 1960.

Po ukončení studia pracoval v letech 1960-1966 v Energoprojektu Ostrava jako statik a samostatný projektant, v letech 1966-1990 potom v Hutním projektu Ostrava jako vedoucí projektant a hlavní statik podniku HP Praha. Je autorem nebo spoluautorem desítek významných staveb v tuzemsku i v zahraničí. Pracoval jako soudní znalec Krajského soudu v Ostravě. Vypracoval celou řadu expertních posudků, kdy posuzoval řadu významných staveb, a od jeho názoru byl odvislý jejich další osud. Byl přitom projektantem s velmi širokým polem působnosti - nespecializoval se jen na statiku stavebních konstrukcí a betonové konstrukce, ale byl špičkovým pracovníkem v oblasti účinků poddolování, předpjatých a ocelobetonových konstrukcí. Vypracoval teorii a praktická řešení klimatických účinků větru a oslunění pro věžové stavby a vysoké komíny. Je držitelem několika autorských osvědčení a vynálezů a autorem profesních analýz k programům pro výpočetní

techniku. Inicioval a vedl setkání projektantů betonových a ocelových konstrukcí Hutního projektu, na kterém seznamoval ostatní spolupracovníky s řešením atypických a konstrukcí a nestandardních řešení.

V roce 1975 získal titul kandidáta věd v oboru Teorie a konstrukce inženýrských staveb na Stavební fakultě VUT Brno. V roce 1990 se habilitoval v oboru betonové stavby na Stavební fakultě VUT Brno a získal titul docent. V roce 1992 se autorizoval v oborech Statika a dynamika a Mosty a inženýrské konstrukce. Pracoval ve zkušební komisi ČKAIT. V roce 1993 získal titul vysokoškolského profesora pro obor betonové stavby na Stavební fakultě VUT Brno. Před několika málo týdny získal titul doktor věd, který byl poslední vědeckou hodností z celé řady jeho úspěšně uskutečněných životních cílů.

Během celé této doby externě pedagogicky působil na VŠB-TU Ostrava, ČVUT Praha a VUT Brno, včetně vedení diplomových prací jako odborný konzultant.

V letech 1990-1995 se stává pedagogem a vedoucím Ústavu betonových a zděných konstrukcí Fakulty stavební VUT Brno. Od roku 1995 pak působil na VŠB-TU Ostrava jako vedoucí Katedry konstrukcí, člen vědecké rady VŠB-TU Ostrava a vědecké rady Stavební fakulty. Byl školitelem doktorandů v oboru Hornické a podzemní stavitelství a Teorie konstrukcí a oponentem doktorandských a kandidátských prací. Vedl diplomové práce budoucích absolventů Stavební fakulty. V pedagogické a vědeckovýzkumné oblasti se zaměřoval na betonové konstrukce, zakládání staveb, stavby na poddolovaném území, požární odolnost betonových konstrukcí, kompozitní konstrukce, podzemní skladování vyhořelého jaderného paliva, podzemní skladování ropy a ropných produktů a stavby na povodňových územích. Z významných výzkumných prací jmenujme alespoň z let 1993-1995 grant GAČR č.103/93/0929 „Podzemní skladování vyhořelého paliva z jaderných elektráren“.

Profesor Bradáč je autorem mnoha významných publikací z oboru betonových konstrukcí, zakládání staveb, staveb na poddolovaném území, požární odolnosti betonových konstrukcí a dalších. Napsal řadu kvalitních studijních textů a publikoval odborné články v mnoha našich i zahraničních časopisech. Aktivně se účastnil tuzemských i zahraničních konferencí, symposií a seminářů. Je spoluautorem řady typizačních a normalizačních prací. Podílel se na vypracování normy „Navrhování betonových konstrukcí“ a jejího komentáře, vedl zpracování normy „Stavby na poddolovaném území“ včetně komentáře. V posledních letech se angažoval v zavádění evropských norem do naší technické praxe. Profesor Bradáčovi byla udělena cena profesora Danileckého za publikované dílo „Účinky poddolování a ochrana objektů“.

Byl spoluzakladatelem nové Stavební fakulty VŠB-TU Ostrava, čestným členem polské Akademie technických věd a členem mnoha národních a mezinárodních vědeckých institucí. Od roku 1976 byl členem Stálé normalizační komise pro betonové konstrukce, od r. 1979 členem čs. delegace při CEB (Euromezinárodní výbor pro beton) a FIB, od r. 1979 členem komise CEB VI Detailing, od r. 1991 členem TG III-7 Fire design of Concrete Structures, od r. 1993 CEN/TC250/SC2: Project team Concrete Foundations a v letech 1992 až 1996 předsedou České betonářské společnosti.

Nejbližší spolupracovníci vědí v čem spočívala jeho výjimečnost. Byl člověk neobvykle houževnatý, přímý a nesmírně technicky erudovaný, který studiem neustále zvyšoval své odborné znalosti na cestě od projektanta až po odborníka evropské úrovně. Vždy byl ochoten poradit, zamyslet se a účinným způsobem pomoci druhým, kteří za ním přišli jako za odborníkem s prosbou o radu nebo názor na řešení. Své znalosti z oblasti vždy dával nezištně k dispozici všem, kteří jej o to požádali. Svým příkladem a spoluprací s ostatními projektanty tak zvyšoval nenápadně i jejich odbornost ve stavebních profesích.

Ve své pedagogické činnosti se profesor Bradáč vyznačoval náročností a snahou předat maximum svých znalostí a zkušeností. Přestože věděl, jak vážné je jeho onemocnění, rozhodl se s nemocí bojovat. Pokusil se překonat ji tím, že nepolevil ve svém pracovním úsilí. Množství různých materiálů rozložených po jeho pracovním v posledních dnech života je toho dostatečným důkazem. Těšil se, že dopíše nová skripta, zajímal se o své studenty a chtěl být i nadále nápomocen při získávání prestiže a zvyšování úrovně rozvíjející se Stavební fakulty.

I přes své obrovské pracovní vytížení byl skvělým kamarádem a společníkem ve vzácných chvílích svého volna. Až do poslední chvíle se profesor Bradáč snažil žít naplno a svůj optimismus a pozitivní postoj k životu by mohl rozdávat. Bojovat s těžkou nemocí dokázal jen po všech stránkách silní lidé. A k takovým lidem pan profesor Bradáč určitě patřil.

Ing. Věra Pavlíková, Ing. Pavlína Žídková, Ing. Karel Kubečka